

### *Årets ringgang*

Det nye år i ringgang går, og drejer sagte om sin akse,  
som hjul, der trækker dybe spor ad veje, hvor vi går.  
Hver årstid flettes sammen i den krans, som altid bindes,  
begyndende ved vintertid, indtil det atter bliver vår.  
Så følger liflig sommer, og siden efterår i gyldne farver,  
og dermed slutter årets ringgang, som alle stedse arver.

Frem bryder forår i april, ud springer nu de gule rakler,  
fint hænger de fra kviste ned, og duver let for vinden.  
Lysgrønne blade pryder smukt de nyudsprungne bøge,  
når forårsbrisen stryger let henover have, søer og kinden.  
Da tar´ jeg varsomt om din hånd, i tanker om et kært og varigt minde,  
og sammen vandrer vi ad stien, ind under grønne linde.

Når solens glød med milde stråler opvarmer hele sommerlandet,  
og humlebien summer over kløvermarken på sin færd.  
En lærke hænger højt i sky, og varsler som en spåmand,  
om det den ser udover marker, skove, søer og blanke kær.  
Da lad nu solen varme dig, så du igen får styrke, kraft og nyt mod,  
mens lyse sommernætter stryger let om din pande og din fod.

Henover himlen jager lavt oktobers blygrå, tunge skyer,  
mens rusk og regn nu sætter ind, og blæsten den vil lege.  
Et brusende basunorkester toner over landet,  
med sus i granens høje top, de mørke, nøgne stammer svaje.  
Nu gulner alle skovene, og visne blade hvirvler rundt i vild jagt.  
Kun nåletræerne beholder dog stedse deres grønne dragt.

Så stunder årets vinter til med hård frost, snesjap, is og kulde.  
Vor sol er blevet bleg og kold, den mørke dag så kort.  
Nu sover alt så trygt, dyr går i vinterhi og dvale.  
Vi tænder lys, mens vinternatten tavs og langsomt viger bort  
ind mellem hvælv, hvorunder en stjernehimmel tyst og sagte glider,  
imens vi higer efter lyset, i håb om bedre tider.